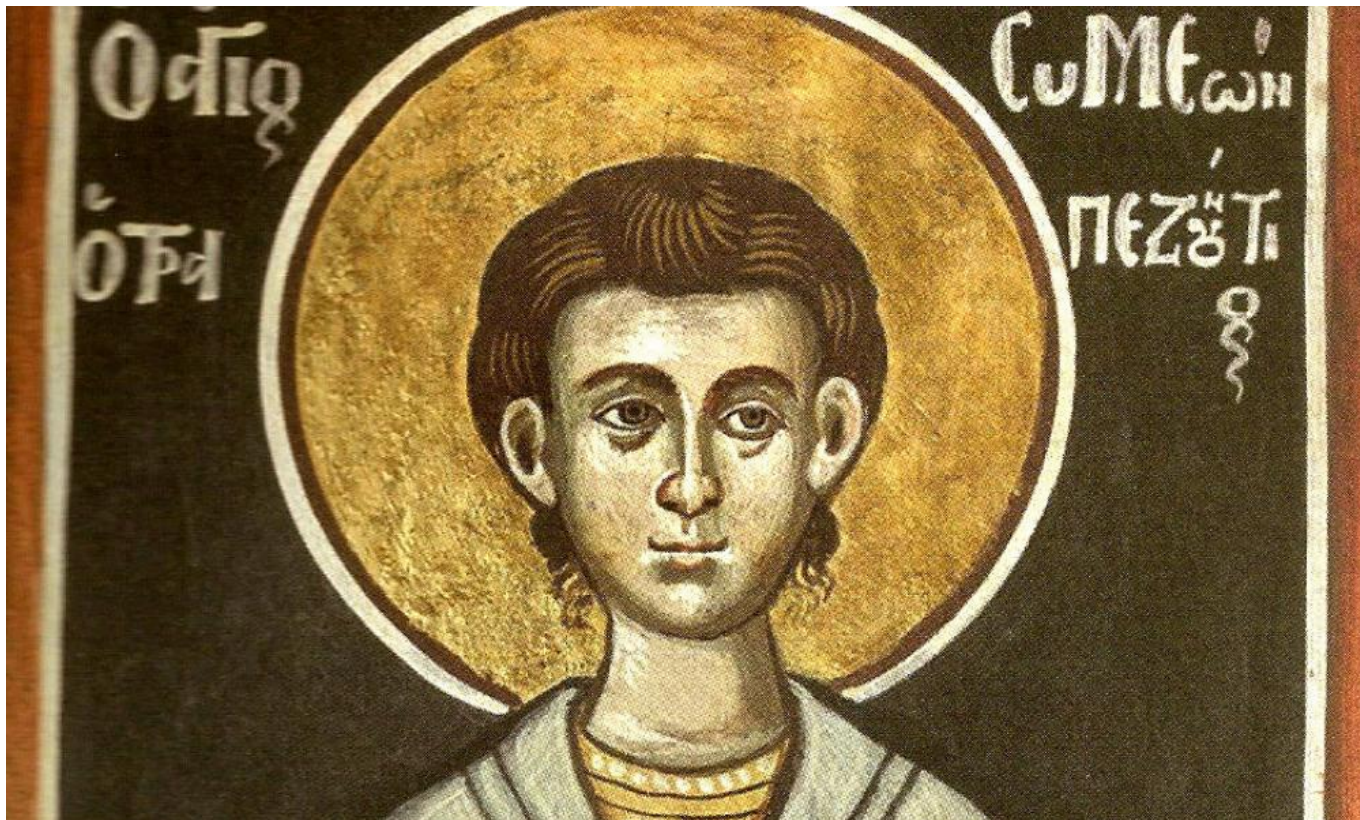

14 Αυγούστου: Εορτάζει ο Άγιος Νεομάρτυς Συμεών ο Τραπεζούντιος

/ [Βίοι Αγίων](#)

Σήμερα, 14 Αυγούστου, η Εκκλησία εορτάζει τα προεόρτια της Κοιμήσεως της Θεοτόκου και τιμά τη μνήμη του Προφήτου Μιχαία, του Μάρτυρος Μαρκέλλου Επισκόπου Απαμείας της Συρίας και του [Νεομάρτυρος Συμεώνος του Τραπεζούντιου](#) (†1653).

Άγιος Νεομάρτυς Συμεών ο Τραπεζούντιος ο Χρυσόχοος

- Γράφει ο Λάμπρος Σκόντζος, Θεολόγος

Ο μαρτυρικός Πόντος έδωσε και αυτός μια σειρά από ηρωικούς Νεομάρτυρες στην Εκκλησία και το Έθνος, οι οποίοι όρθωσαν το ανάστημά τους στον βάρβαρο αλλόθρησκο Οθωμανισμό και υπεράσπισαν την άγια και αμώμητη πίστη του Χριστού και ταυτόχρονα εξέφρασαν την αντίσταση της πονεμένης Ρωμιοσύνης.

Ένας από αυτούς υπήρξε και ο άγιος Νεομάρτυς Συμεών ο Τραπεζούντιος ο Χρυσόχοος.

Γεννήθηκε στην Τραπεζούντα του Πόντου στις αρχές του 17ου αιώνα από ευσεβείς ορθοδόξους χριστιανούς γονείς, οι οποίοι του ενέπνευσαν την πίστη στο Σωτήρα Χριστό και του δίδαξαν την αρετή και το αδούλωτο φρόνημα. Ας μη λησμονούμε πως ο Πόντος, η πανάρχαια αυτή κοιτίδα του Ελληνισμού, βρέθηκε στο στόχαστρο πολλών και ποικίλων βαρβάρων. Ο Ελληνισμός του Πόντου είναι από τα πιο πονεμένα κομμάτια του εθνικού μας κορμού. Παρ' όλες τις περιπέτειές τους όμως κράτησαν πεισματικά την εθνική τους συνείδηση και βέβαια την πίστη τους στο Χριστό. Δημιούργησαν έναν καταπληκτικό πολιτισμό, ο οποίος έχει γνήσιο ελληνορθόδοξο χαρακτήρα.

Όταν ενηλικιώθηκε αποφάσισε να πάει να ζήσει στην Κωνσταντινούπολη, όπου έμαθε την τέχνη του χρυσοχόου και λειτουργούσε δικό του εργαστήριο και κατάστημα χρυσοχοΐας. Ήταν άνθρωπος αγαθών προθέσεων. Αγαπούσε πολύ το Θεό και ήταν πιστός χριστιανός. Εκτελούσε με συνέπεια τις θρησκευτικές του υποχρεώσεις και μελετούσε, τις ελεύθερες ώρες του την Αγία Γραφή και προσπαθούσε να ρυθμίσει τη ζωή του, σύμφωνα με το Ευαγγέλιο. Ήταν φιλόανθρωπος και ελεήμων και μέρος του εισοδήματός του το έδινε ως ελεημοσύνη στους φτωχούς, στις χήρες και τα ορφανά της Πόλης.

Ο Συμεών κάποια μέρα βρέθηκε σε μια διαμάχη. Τρεις Χριστιανοί είχαν σχολάσει από την εργασία τους και πήγαιναν στα σπίτια τους, στη συνοικία του Γαλατά. Περνώντας από τη συνοικία των Τουκοεβραίων της Πόλης, συνάντησαν κάποιον μεγαλόσωμο Εβραίο, ο οποίος ήταν μεθυσμένος, ασχημονούσε και έβριζε τους περαστικούς. Ο ένας από τους τρεις Χριστιανούς, ο πιο κοντός, παραξενεύτηκε από τη θέα του μεθυσμένου Εβραίου και τον κοίταζε επίμονα στα μάτια. Εκείνος δυσαρεστήθηκε από το κοίταγμα του Χριστιανού και γι' αυτό όρμησε εναντίον του, τον άρπαξε από τη ζώνη και τον σήκωσε στους ώμους του και ήταν έτοιμος να τον ξυλοφορτώσει, ίσως και να τον σκοτώσει. Τότε ο Χριστιανός, για να αμυνθεί, έβγαλε ένα μαχαίρι και το κάρφωσε στην πλάτη του Εβραίου.

Αλλά ήταν τόση σφοδρή η μέθη του ο Εβραίος, δεν κατάλαβε τη μαχαιριά και άφησε τον Χριστιανό να φύγει. Όμως σε λίγη ώρα άρχισε να αισθάνεται να τρέχει το αίμα του και να πονά. Άρχισε να φωνάζει και να ζητά βοήθεια από τους άλλους Εβραίους, οι οποίοι έτρεξαν να βοηθήσουν, ενώ κάποιοι άλλοι κυνήγησαν τον δράστη, χωρίς όμως να μπορέσουν να τον συλλάβουν. Εν τω μεταξύ δημιουργήθηκε θόρυβος και μαζεύτηκε κόσμος, ζητώντας να μάθει τι συνέβη. Μεταξύ αυτών ήταν και ο χρυσοχός Συμεών, ο οποίος ρωτούσε για τι συνέβη. Κάποιοι του εξήγησαν τι είχε συμβεί και εκείνος μέσα στην αφέλειά του είπε: «Ε,

και τι έγινε αν πεθάνει ένας Εβραίος;». Αυτή η φράση ήταν συνηθισμένη στους Χριστιανούς, οι οποίοι βίωναν ένα φοβερό μίσος από τους Εβραίους. Ας ρίξει κάποιος μια ματιά στην ιστορία των χρόνων της τουρκοκρατίας για να δει τις τεταμένες σχέσεις Εβραίων και Χριστιανών.

Αλλά αυτή η φράση του έφτασε στα αφτιά των αγανακτισμένων Εβραίων, οι οποίοι όρμισαν, τον συνέλαβαν και τον κατηγορήσαν ότι αυτός ήταν που μαχαίρωσε τον Εβραίο. Τον πήραν σέρνοντας και ξυλοκοπώντας τον, τον οδήγησαν στον βεζίρη, ψευδομαρτυρώντας ότι τον είδαν να μαχαιρώνει τον Εβραίο.

Ο Συμεών μάταια προσπαθούσε να πείσει τον βεζίρη ότι δεν είναι αυτός που μαχαίρωσε τον Εβραίο και πως βρέθηκε τυχαία στο σημείο εκείνο, μετά από το συμβάν. Αλλά ο βεζίρης πίστεψε τους Εβραίους συκοφάντες και διέταξε να τον κλείσουν φυλακή για σαράντα ημέρες. Αν, εν τω μεταξύ, ο τραυματίας Εβραίος πεθάνει, να θανατωθεί. Αν ζήσει, να του καταλογισθούν τα έξοδα ιατρικής και νοσηλευτικής φροντίδας, και να ελευθερωθεί.

Πέρασε σαράντα φρικτές ημέρες στη φυλακή ο Συμεών. Ο Εβραίος δεν είχε πεθάνει και, σύμφωνα με τη διαταγή, ο Συμεών κατέβαλε το ποσό των διακόσια ογδόντα γροσιών, ως αποζημίωση και αφέθηκε ελεύθερος. Αλλά μετά από δέκα ημέρες, και παρά την πρόσκαιρη βελτίωση της υγείας του, ο Εβραίος υπέκυψε στο τραύμα του. Τότε οι Εβραίοι έκαμαν συμβούλιο και αποφάσισαν να πάνε στους τούρκους δικαστές να ζητήσουν την τιμωρία του Συμεών. Δίνοντας μεγάλο ποσό, ως δωροδοκία, στους δικαστές απαίτησαν τη θανάτωσή του.

Εκείνοι δέχτηκαν, έστειλαν απόσπασμα, συνέλαβε το Συμεών και τον οδήγησε ενώπιόν τους. Του απάγγειλαν την κατηγορία του φόνου και του πρότειναν, αν ήθελε να αθωωθεί και να γλυτώσει τη ζωή του, να εξισλαμισθεί. Αυτό άλλωστε υπαγορεύει το Κοράνιο, όποιος ασπασθεί το Ισλάμ, του χαρίζεται η οποιαδήποτε ποινή. Επίσης του έταξαν χρήματα, αξιώματα και τιμές αν αλλαξοπιστούσε. Όμως εκείνος έμεινε αμετάπειστος και απάντησε θαρραλέα: «Αν και σε μύριους θανάτους με καταδικάσετε, δε θα κατορθώσετε να μου σαλέψετε την πίστη μου και την αγάπη μου για τον Ιησού Χριστό. Δε θα χωρίσω από τον Κύριό μου και Θεό μου»!

Οι δικαστές έγιναν έξαλλοι από το θυμό τους και έβγαλαν την απόφαση: θάνατος διά απαγχονισμού! Τον παρέδωσαν στο απόσπασμα, για να τον οδηγήσει στο βεζίρη, για να εκτελέσει την ποινή. Εκείνος τον παρέδωσε στους σκληρούς και ανελήτους δημίους, οι οποίοι τον έσυραν δεμένο και κακοποιώντας τον με πρωτοφανή βαναυσότητα, σε ένα μέρος που ονομαζόταν Μπεχτσέ-Καπί της Πόλης, όπου τον κρέμασαν σε έναν πλάτανο. Ήταν 14 Αυγούστου του 1653. Οι Χριστιανοί πλήρωσαν και παρέλαβαν το τίμιο λείψανό του, το οποίο ενταφίασαν με τιμές. Το

συναξάρι του έγραψε ο γνωστός λόγιος Ιωάννης Καρυοφύλλης. Η μνήμη του τιμάται στις 14 Αυγούστου, την ημέρα του μαρτυρίου του. Θεωρείται δε ο προστάτης άγιος των χρυσοχόων.